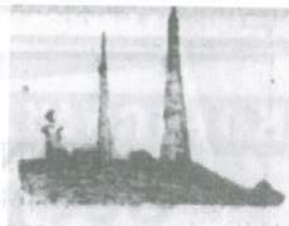

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΑΙΛΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ταχυάριμα

000-00051
ΓΙΩΤΑΚΗΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣΤΡΙΚΛΑΡΗ 1
16342 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 13ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 48 ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2005 • ΚΩΔΙΚΟΣ 1702

ΠΑΣΧΑ 2005 στη Μανωλιάσσα

Σάββατο 23 Απριλίου 2005. Η εκκλησία μας γιορτάζει την Ανάσταση του Λαζάρου, στη Μανωλιάσσα μια ευχάριστη έκπληξη για τους κατοίκους και τους επισκέπτες, ακούστηκαν όπως παλαιά τα πάθη του Κυρίου από ομάδα συγχωριανών μας. Η Βούλα Χρόνη, η Φωτεινή Μπέλλου, ο Αλέξης Γούσης, ο Ηλίας Γούσης, ο Ζαχαρίας Χρόνης και ο Νίκος Παπαθανασίου πήραν τις Λαζαρίνες και γύρισαν όλο το χωριό ψάλλοντας. Μπράβο τους.
Να τηρούνται τα έθιμά μας και του χρόνου.

γράφει ο Παύλος Δ. Μπέλλος

Συνέχεια στη σελίδα 5

Ζαχαρίας Δ. Χρόνης, Ηλίας Αν. Γούσης, Βούλα Χρόνη,
Φωτεινή Δ. Μπέλλου και Αλέξιος Γούσης.

Στον απόηχο του Λαζάρου

Την ημέρα του Λαζάρου στη Μανωλιάσσα, μια ομάδα από «μεγάλα παιδιά» αναβίωσαν το έθιμο με τα λαζαρούδια.

Η Φωτεινή Δ. Μπέλλου, η Βούλα Χρόνη, ο Ηλίας Αν. Γούσης, ο Ζαχαρίας Δ. Χρόνης και ο Αλέξιος Γούσης με δύο λαζαρίνες στηριγμένες στα κρανόσκοπα και με τις φωνές τους είπαν τα λαζαρούδια σ' όλο το χωριό.

Η κίνηση των «παιδιών» ζωντάνεψε το έθιμο, έδωσε ζωή στο χωριό και συνέδεσε όλους τους χωριανούς με την παράδοση.

Το έθιμο το βρήκαμε από τους πατεράδες και παππούδες μας. Αν και ξέφτισε τα τελευταία χρόνια, παρ' όσα αυτά επιμένουμε να το κρατάμε, δεν είναι εύκολο να ξεκοπείς από τα βιώματα (ευτυχώς).

Μακάρι να μπορούσαμε να κρατήσουμε κι εκείνο το γνήσιο έθιμο με τα λαζαρούδια. Τότε που παιδιά αθλά και μεγαλύτεροι σε ζευγάρια «αθώνιζαν» όχι μόνο το χωριό μας, αθλά και τα γύρω χωριά.

Αυτά που ανήκουν πλέον στο νοσταλγικό παρελθόν. Είναι παρήγορο που ακόμη βλέπουμε, ζούμε στο χωριό μας τέτοιες σκηνές.

Συγχαρητήρια σε όλους! Και του χρόνου να είναι όλοι καλά να τους απολαύσουμε.

Σκοπός μας είναι η αναβίωσή τους με την ενεργοποίηση της νεολαίας μας γιατί σ' αυτή ανήκει το μέλλον.

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Η Παναγία κατέχει τιμητική θέση στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Οι ύμνοι της Θείας Λατρείας συχνά αναφέρονται σ' αυτή και τονίζουν τη θέση που κατέχει η Θεοτόκος στο μυστήριο της βάπτισής του Χριστού, στη ζωή της Εκκλησίας και την καρδιά των πιστών.

Ύστερα από τους ύμνους έρχονται οι ιερές ακολουθίες και οι εορτές της Παναγίας.

Προς τιμή της Υπεραγίας Θεοτόκου έχουμε ιστορήσει πολλή εικόνα και υψώσει πολλούς ιερούς ναούς.

Από τις θεομητορικές εορτές ξεχωρίζει η εορτή της Κοιμήσεως (15 Αυγούστου).

Με αυτή η Εκκλησία μας εορτάζει την Κοίμηση της Θεοτόκου.

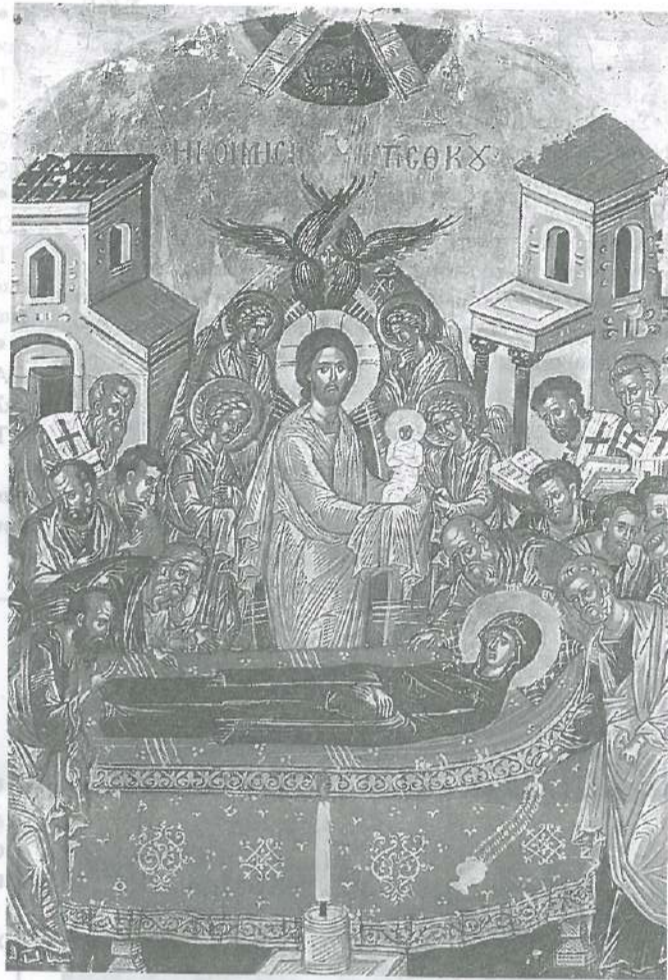
Θα προσπαθήσουμε σύντομα να περιγράψουμε την εικόνα. Η αγία εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι πολυπρόσωπη. Δύο όμως πρόσωπα ξεχωρίζουν στην όλη παράσταση. Ο Χριστός και η Παναγία. Ο Χριστός που κρατεί την ψυχή της Παναγίας, βρέφος φασκιωμένο και το λιπόσαρκο σκηνώμα της Παναγίας.

Στην εικόνα δεσπόζει το νεκρικό κρεβάτι, όπου αναπαύεται η Παναγία με τα χέρια σταυρωμένα.

Πίσω από το νεκρικό κρεβάτι και στη μέση ακριβώς στέκει ο Χριστός κρατώντας την ψυχή της που έχει τη μορφή φασκιωμένου μωρού. Τον τριγυρίζει δόξα. Αγγελοι πλαισιώνουν τον Χριστό με χειρονομίες και έκφραση λύπης στα πρόσωπά τους.

Στην κεφαλή και στα πόδια του νεκρικού κρεβατιού είναι μαζεμένοι οι Δώδεκα Απόστολοι με εκφράσεις, στάσεις και χειρονομίες που δείχνουν βωβεία λύπη.

Ο Πέτρος θυμιατίζει στην κεφαλή της Παναγίας και ο Παύλος σκύβει στα πόδια της. Πιο πίσω εικονίζονται συνήθως τέσ-

Η Κοίμηση της Θεοτόκου.

Εικόνα του Κρητικού Θεοφάνη στην Ι. Μονή Σταυρονικήτα, Άγιο Όρος (16ος αι.).

σερις ιεράρχες που παραβρέθηκαν στην Κοίμηση: ο Ιάκωβος Αδελφόθεος, ο Ιερόθεος, ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και ο Τιμόθεος.

Στα πρόσωπα όλων διακρίνεται η θλίψη ανάμικτη όμως με ελπίδα. Είναι η χαρμολύπη, γνώρισμα των πιστών που ζουν με την προσμονή της Ανάστασης. Τα τροπάρια της εορτής τονίζουν τον τρόπο και το δέος των Αποστόλων.

Σε μερικές εικόνες εικονίζεται και το επεισόδιο του αγγέλου που κόβει με το ξίφος του τα χέρια του Ιεφονία. (Πρόκειται για τον Εβραίο που αποπειράθηκε να ρίξει στο έδαφος το λείψανο της Θεοτόκου).

Παραθέτουμε το εξαποστειλιάριο της εορτής της Κοιμήσεως που συνοψίζει άριστα την παράδοση της εκκλησίας μας.

«Απόστολοι εκπεράτων, συναθροισθέντες ευθάδε, Γεσθημανή τω χωριώ, κηδεύσπτε μου το σώμα και συ Υιέ και Θεέ μου, παράβαβέ μου το πνεύμα».

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μανωλιάσσης διοργανώνει παραδοσιακό πανηγύρι στη Μανωλιάσσα.

Το πανηγύρι αποτελείται από τους: ΖΑΧΑΡΙΑ ΔΡΑΜΠΑΛΟ, ΔΟΚΙΜΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ στο κλαρίνο και ΓΙΑΝΝΑΚΑ, ΠΟΓΚΑ και ΣΤΑΥΡΟΥ στο τραγούδι.
ΝΑ ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ.

15 και 16
Αυγούστου

Άβουλος ο νους, διπλός ο κόπος.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Στις 4 Ιουνίου 2005 η Μαίρη Παπακωνσταντίνου και ο Αλέκος Αναστασίου, γιος του Κώστα Αναστασίου και της Φωτεινής Κωνσταντίνου Γιωτάκη, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι αγόρι.

• Στις 24 Μαρτίου 2005 η Αικατερίνη και ο Βασίλειος Μπέλλος του Θωμά απέκτησαν το δεύτερο τους παιδί που είναι αγοράκι.

• Στις 16-6-05 η Χριστίνα και ο Νίκος Κολιός απέκτησαν το πρώτο τους παιδί και είναι κοριτσάκι.

Να σας ζήσουν.

Σ.Κ.Γ.

ΒΑΠΤΙΣΗ

Στις 19 Ιουνίου 2005 ο Χρυσός Σταυρίδης και η Ζαχαρούλα Ντάφλου, κόρη του Θεόφιλου και της Αμαλίας, βάπτισαν το γιο τους. Το μυστήριο έγινε στο ιδιόκτητο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου που βρίσκεται στον κήπο του σπιτιού τους στη Ραφήνα. Νονά ήταν η Ελένη Θεόφιλου Ντάφλου, που χάρισε στο νεοφώτιστο το όνομα Γουλιέλμος-Νικόλαος. Στον ίδιο χώρο μετά τη βάπτιση οι ευτυχείς γονείς παρέθεσαν δείπνο στους περίπου 250 προσκεκλημένους τους υπό τους ήχους ζωντανής μουσικής.

Σ.Κ.Γ.

ΓΑΜΟΙ

• Στις 25 Ιουνίου 2005 η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΝΙΚΟΥ κόρη της

ΔΗΜΗΤΡΑΣ και του ΔΗΜΗΤΡΗ παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της ΧΡΗΣΤΟ.

Το μυστήριο τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς.

Οι νεόνυμφοι έδωσαν δεξίωση στο κοσμικό κέντρο «ΕΠΑΥΛΙΣ» στον Ασπρόπυργο.

• Στις 15 Μαΐου 2005 η ΓΙΑΝΝΑ ΝΑΚΟΥ κόρη της ΕΛΕΝΗΣ και του ΣΤΑΥΡΟΥ παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΥΓΑ.

Το μυστήριο τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και Αγίου Ελευθερίου στο Αιγάλεω.

Πολλοί Μανωλιασσίτες και φίλοι των οικογενειών συμμετείχαν στο μυστήριο και έδωσαν τις καλύτερες ευχές, για βίον ευτυχή και ανθόσπαρτο.

• Στις 2 Ιουλίου 2005 η Κωνσταντίνη κόρη του Μιχάλη Γιωτάκη παντρεύτηκε τον ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΤ. ΜΙΧΟΥ.

Το μυστήριο τελέστηκε στον Άγιο Δημήτριο Ασπρόπυργου.

• Στις 20 Αυγούστου 2005 η ΕΥΔΟΣΙΑ ΝΤΑΦΛΟΥ κόρη της ΣΕΒΑΣΤΗΣ και του ΚΩΣΤΑ, θα παντρευτεί τον εκλεκτό της καρδιάς της ΣΠΥΡΟ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

• Στις 9 Ιουλίου 2005, ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΖΙΜΑΣ, γιος της ΣΟΦΙΑΣ και του ΒΑΣΙΛΗ παντρεύτηκε την ΕΛΕΝΑ ΔΟΒΑ.

Το μυστήριο τελέστηκε στον Άγιο Γιώργη Μανωλιάσσης. Παραδοσιακός χορός έγινε στο μεσοχώρι και ακολούθησε δεξίωση στο «κτίμα Θεοχάρη» στο Επισκοπικό.

• Στις 30 Ιουλίου 2005 ο ΑΛΕΚΟΣ ΓΟΥΣΗΣ, γιος της ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ και του ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ θα παντρευτεί την εκλεκτή της καρδιάς του ΕΛΙΣΑΒΕΤ.

Το μυστήριο θα τελεστεί στην Αγία Παρασκευή Κοσμηράς.

Να ζήσετε ευτυχισμένοι και ν' αποκτήσετε καλούς απογόνους.

ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η έκθεση πραγματοποιήθηκε από τις 18 μέχρι 27 Μαΐου 2005 στο Εκθεσιακό Κέντρο Άλσους Περιστερίου, υπό την αιγίδα του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Δυτικής Αττικής.

Συμμετείχαν 201 εικαστικοί καλλιτέχνες μεταξύ αυτών και ο συγχωριανός μας κ. Σταύρος Ι. Νάκος με 4 έργα του.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ Δ.Δ. ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ ΔΗΜΟΥ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

• Διατηρώντας τα ήθη και τα έθιμα και τις παραδόσεις του χωριού μας οι κάτωθι: Γούσης Αλέξιος, Γούσης Ηλίας, Χρόνης Ζαχαρίας, Νικόλαος Παπαθανασίου, Μπέλου Φωτεινή και Χρόνη Βούβα τραγούδησαν τον Λάζαρο περνώντας σε όλα τα σπίτια του χωριού μας. Τα χρήματα που συγκεντρώθηκαν -περίπου 2.000 ευρώ- τα διέθεσαν για την Εκκλησία Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσσης.

• Η Εκκλησιαστική Επιτροπή άλλαξε την σκεπή της εκκλησίας και τα παράθυρα.

• Έγινε αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης από θέση Φρεάτιο Χρόνη Δημοσθένη μέχρι Φρεάτιο Οικίας Βασιλείου Τζιφά. Επίσης έγινε ασφαλοποίηση του δρόμου από οικίας Χρόνη Δημοσθένη μέχρι θέση «Βαντιφλώρη» και από θέση Βαντιφλώρη μέχρι οικίας Χρόνη Δημοσθένη.

• Έγινε η μελέτη για τη γεώτρηση στις Πηγές Κεφαλόβρου και σύντομα θα δημοπρατηθεί με σκοπό να πίνουμε υγιεινό και καθαρό νερό.

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συλλόγου
Γούσης Αλέξιος

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ & ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ 74 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ. 210 4175406

Πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι»

Σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας ύστερα από παράπονα τέθηκαν ερωτηματικά για τις υπηρεσίες που προσφέρουν τα πρόσωπα που εκτελούν το πρόγραμμα.

Δε γνωρίζω ποιος παραπονέθηκε και αν έχει δίκιο ή όχι, εγώ θέλω να καταθέσω τη δική μου μαρτυρία.

Το τελευταίο τρίμηνο είχα την ευκαιρία να βρίσκομαι στο χωριό και να δω με τα μάτια μου την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρουν οι κυρίες που φέρουν εις πέρας το πρόγραμμα.

Συγκεκριμένα βρέθηκα σε γειτόνους μου αθλά και συγγενείς που δέχονται τις υπηρεσίες του προγράμματος και έμμεσα με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Αναρωτήθηκα και είπα μέσα μου, ούτε εμείς τα παιδιά δε φροντίζουμε τόσο καλά τους γονείς μας. Από πού ν' αρχίσω... τη συμπεριφορά, την καθαριότητα, την περιποίηση... μέχρι και σπίτια έχουν βάψει.

Η εμπειρία μου από το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» με οδηγεί να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στις κυρίες που ασκούν αυτό το λειτούργημα.

Σταύρος Ι. Νάκος

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (22940) 23356

Δόμηση εσωτερικού χώρου
Γυψοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Δουρούτης 2 Ιωάννινα
Τηλ. 68202 - Κιν. 693 - 2323510

PAPPAS

- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ
- ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ
- ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ
53.16.444

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΤΖΙΜΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΡΑΚΤΕΡ

ΙΔΙΩΤΙΚΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΕΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΤΗΛ. 0049.
1775565003

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431
ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΙΩΤΑΚΗΣ
(Φε βρουάριος 1993)
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
«Ο ΑΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΙΩΤΑΚΗΣ
Συνδρομές, επιστολές,
συνεργασίες κ.λπ.
να στέλνονται στις
διευθύνσεις:
α) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ρήγα Φεραίου 41
Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα
Τηλ.-Fax: 210 9852198
β) ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ
Θηβών 3 Τ.Κ. 12461
ΤΗΛ.: 210 5983842

ΚΑΦΕ - ΨΗΣΤΑΔΙΑ
"ΟΛΥΤΣΙΚΑ"

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ, ΤΗΛ. 2651082004

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Το στέκι
για καλοφαγάδες

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καθαμαράκια

από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

ΔΩΔΩΝΗ

Το αρχαιότερο κέντρο λατρείας του Δία. Με το αρχαιότερο Μαντείο στην Αρχαία Ελλάδα. Βρίσκεται 22 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της αρχαίας Εύροιας, της σημερινής πόλης των Ιωαννίνων, και στην αρχή ομώνυμης κοιλάδας, της κοιλάδας της Δωδώνης που σχηματίζεται από το όρος Τόμαρος και τα βουνά της Μανωλιάσσας.

Για τη δημιουργία του Μαντείου ο Ηρόδοτος μας λέει: άκουσε από τους ιερείς του Δία στην Θήβα της Αιγύπτου, ότι το Μαντείο του Διός στην Λιβύη και στην Δωδώνη χτίστηκαν από δύο ιερείς που άρπαξαν οι Φοίνικες από το Ιερό της Θήβας, οι Ιερείς του Διός στην Θήβα ήταν κόρες του Δαναού (Τραγωδία Αισχύλου Ικέτιδες). Οι ιερείς όμως του Δωδωναίου Διός διηγούνται ότι δύο μαύρα περιστέρια (αι πλέαι) έχτισαν τα δύο μαντεία. Μάλιστα το περισσότερι που ήρθε στην Δωδώνη κάθισε πάνω σε μία βελανιδιά και με ανθρώπινη μιλιά είπε ότι στο σημείο εκείνο πρέπει να χτιστεί μαντείο.

Έτσι από την τρίτη χιλιετία π. Χ. άρχισε στην Δωδώνη πρώτα να λατρεύεται η θεά Γη. Όμως τα Ελληνικά φύλλα που εγκαταστάθηκαν εκεί στην αρχή της δεύτερης χιλιετίας έφεραν μαζί τους και την λατρεία της ιερής Δρυός. Οι δύο λατρείες της θεάς Γης ή της θεάς φύσης και η απρόσωπη της Ιερής δρυός συνυπάρχουν στον χώρο της Δωδώνης μέχρι τον 14-13 π.Χ. αιώνα οπότε και καθιερώθηκε η λατρεία του Πελασγικού Διός φερόμενη πιθανότατα από την Θεσσαλία.

Έτσι ο Δίας παντρεύεται την Διώνη (θεά της Γης) και το ιερό ζευγάρι κατοικεί στις ρίζες της Ιερής Δρυός. Με τον γάμο αυτό παντρεύονται και οι δύο λατρείες.

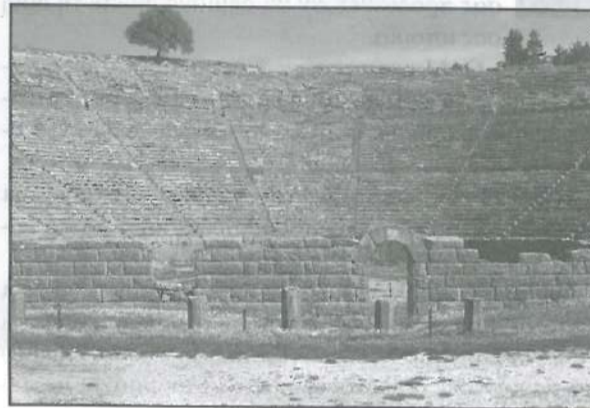
Η ιερά δρυς.

Λατρευόταν όμως και ο ήλιος. Στον Όμηρο συναντάμε για πρώτη φορά την λέξη «Σελλοί», όνομα που είχαν οι ιερείς της Δωδώνης αλλά και οι κάτοικοι των γύρω περιοχών. Ενώ ο Ησίοδος αποκαλεί την περιοχή όπου βρίσκεται η Δωδώνη Ελλοπία «Εστι τις Ελλοπή πολύλητος... ένθα δε Δωδώνη τις επ' εσχάτι ή πεπόλισται», υπάρχει κάποια πλούσια χώρα η Ελλοπία όπου στο άκρο της υπάρχει η Δωδώνη, βρίσκονται εδώ την ρίζα Ελ- τόσο στο όνομα Σελλός, Ελλός, Έλλην όσο και στην Ελλοπία, την οποία ο Αριστοτέλης αποκαλεί «τόπον Ελληνικόν, όπου ωκούσαν οι Ελλοί, Γραικοί, οι Σελλοί οι κατόπιν καλούμενοι Έλληνες», (δηλαδή τόπος Ελληνικός όπου κατοικούσαν οι Ελλοί, οι Γραικοί, οι Σελλοί αυτοί που αργότερα ονομάστηκαν ΕΛΛΗΝΕΣ) και η ρίζα Ελ στους Πελασγούς αναφέρεται στον ήλιο. (Δεν πρέπει λοιπόν να μας παραξενεύει και το GREECE που αποκαλούν την Ελλάδα οι ξένοι είναι Ελληνική λέξη και προέρχεται από το γραικός όνομα των Ελλήνων κατά τον Αριστοτέλη). Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η ΑΡΓΩ το καράβι του Ιάσονα δεν ξεκινούσε το ταξίδι του για το χρυσόμαλλο Δέντρο μέχρι να έρθει κομμάτι από την Ιερή βελανιδιά της Δωδώνης «Δρυός λαλαίσουσα».

Το κάστρο

Το όνομά της η Δωδώνη το πήρε από τον γιο του Διός και της Ευρώπης τον Δώδωνα. Για την ετυμολογία του ονόματος αναφέρεται ότι ο Δώδων ή Δώδωνας και η Δωδώνη ονομάστηκαν έτσι γιατί ο Δίας μας «δίδει» όλα τα καλά, «ότι δίδωσιν Ζευσ ημίν τα αγαθά» (Στέφ. Βυζ.). Από την ίδια ρίζα προέρχεται και το όνομα της Διώνης. Ο Δίας λοιπόν και η Διώνη, κατοικούν στις ρίζες της Ιερής Δρυός. Είναι λοιπόν, ο Ζεϋς ο Νάϊος και η Διώνη η Ναία, θεότητες της μητέρας γης, της υγρής φύσεως αλλά και της βλαστήσεως, λόγω των πολλών νερών και της πλούσιας βλάστησης που συναντάμε ακόμη και σήμερα στην περιοχή.

Θέατρο.

Η ΛΑΤΡΕΙΑ

Στη λατρεία της Δωδώνης υπάρχουν τρία λατρευτικά στρώματα, της προελληνικής μητρικής Θεάς της φύσης (γαία), της δρυός και τέλος του Πελασγικού Διός. Για την λατρεία της θεάς φύσεως έχουμε μαρτυρία του Πανουσία όπου οι Πελαϊάδες ιερείς έψαλλαν:

*Ζεϋς ην, Ζεϋς εστί, Ζεϋς εσσεται ω μεγάλη Ζεϋ
Γα καρπούς ανίει διό κλήζεται μητέρα Γαίαν,*

Αλλά και από τα ιερά σύμβολα τα οποία συνδέονται με την Κρητομυκηναϊκή θεότητα, τον ταύρο, τον διπλό πέλεκυ και τα περιστέρια.

Με την εμφάνιση στην Ήπειρο των Θεσπρωτών το 1900-1800 π. Χ. έφτασε εδώ και η λατρεία της Δρυός. Έτσι η προσωποποιημένη λατρεία της θεάς Φύσεως και η απρόσωπος

λατρεία της Δρυός συνυπάρχουν όλη τη δεύτερη προ Χριστού χιλιετηρίδα όπου εμφανίζεται η λατρεία της πατριαρχικής πλέον θεότητας του Πελασγικού Διός. Η θεά Γη τότε γίνεται η σύζυγος του Δία και παίρνει το αντίστοιχο του αρσενικού, όνομα Διώνη. Η βελανιδιά, η Ιερά Δρυς γίνεται η κατοικία του Ιερού ζεύγους, η παρουσία του οποίου γίνεται φανερή από το θρόισμα των φύλλων της Δρυός, με το πέταγμα και τους κρωγμούς των περισσοτέρων ή με τους ήχους του χαλκείου (σημερινοί κύπροι). Η λατρεία του Διός και της Διώνης υπάρχει στην Δωδώνη μέχρι και της επικρατήσεως του Χριστιανισμού περί το τέλος του 4ου αιώνα μ.Χ.

Εορταί και Μαντεία:
Κάθε 4 χρόνια τελούνται στη Δωδώνη τα Νάια προς τιμήν του Ναίου Διός διότι ο Δίας Ναίει, κατοικεί στη ρίζα της Ιερής Δρυός. Τα Νάια περιελάμβαναν εκτός από τις θρησκευτικές τελετές γυμνικούς και δραματικούς αγώνες βέβαιο είναι ότι παίχτηκε η τραγωδία του Ευριπίδου «Αρχέλαος» και του Χαιρήμανος «Αχιλλεύς» καθώς και όλες οι τραγωδίες του Τρωικού κύκλου.

Λίγες μαρτυρίες έχουμε για τους χρησμούς. Ότι σώθηκε αφορά κυρίως χρησμούς για τη σοδεία και την ευτυχία ανθρώπων.

Αποψη στο βάθος τα κοπάγια.

Το μαντείο της Δωδώνης κατείχε την πρώτη θέση κατά τους προϊστορικούς χρόνους σιγά-σιγά άρχισε να χάνει την αίγλη του κατά τον 8ο αιώνα λόγω της απομονώσεώς της από τον Ελληνισμό του νότου. Αυτή την περίοδο άρχισε η άνοδος του μαντείου των Δελφών λόγω της γεωγραφικής θέσης του νέου Μαντείου σχεδόν στη μέση της Ελλάδας.

Και να, στο τέλος του ταξιδιού, στο τέλος της αναζήτησης γύρισα πίσω στην αρχή στην τη πατρώα γη, στην πόλη της Διώνης. Εκεί όπου «Ωκούσαν οι Σελλοί, οι Γραικοί, Οι κατόπιν καλούμενοι Έλληνες». Ήρθα ικέτης, τον ήχο να ακούσω του χαλκείου των πλεών το πέταγμα το θρόισμα της Ιερής δρυός. Να βρω ξανά ότι στο ταξίδι μου έχασα, ρίζες, φυλή, των Μολοσσών το γένος στις Ελλοπίας την Πρωτεύουσα. Κι εσύ, με καλοδέχτηρες Ω! Δωδωναία νύφη Κόρη της Γης και τα Ουρανού ντυμένη στα καλά σου τραπέζι έστρωσες στην «Ιερά Οικία» σαν να 'μουν εγώ ο ακριβός, ο Ένας που μας έμαθε τι 'ναι φιλοξενία.

Παύλος Μπέλλος

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑ ΒΑΣΤΑ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Μανωθιασσιτών Αθηνών στις 19 Ιουνίου 2005 πραγματοποίησε εκδρομή στην Αγία Θεοδώρα Βάστα. Στην εκδρομή συμμετείχαν 35 Μανωθιασσίτες. Όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ανανέωσαν τη συνάντηση για το φθινόπωρο, αυτή τη φορά προς Λαμία στον Άγιο Αγάθωνα.

Το Ναϊδριο τούτο είναι μοναδικό στο είδος του. Είναι ένα προσκύνημα της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεως. Εξωκλήσι του χωριού Βάστα Μεγαροπόλεως-Αρκαδίας στα σύνορα Μεσσηνίας του δεκάτου αιώνα προς τιμήν της Οσιοπαρθενομάρτυρος Θεοδώρας, τοπικής Αγίας. Η Αγία Θεοδώρα που ζούσε θεάρεστον βίον εσυκοφαντήθη και αφού βία οδηγήθηκε εδώ εκτελέστηκε από δημίους. Τα τελευταία λόγια της προσευχής της ήταν: «Το σώμα μου να γίνει ναός, τα μαλλιά μου δένδρα και το αίμα μου ποτάμι». Τα παράλογα λογικώς αυτά λόγια πιστής ψυχής προς υπεράσπιση της τιμής της τα δέχθηκε ο ουρανός και η αλήθεια διέλαμψε.

Έτσι στο ναό που κτίσανε οι πιστοί φύτεψαν θαυματουργικά και υπάρχουν 17 δένδρα. Το ερώτημα: Πως διατηρούνται, πως όταν φυσούν σφοδροί άνεμοι δεν γκρεμίζονται; Εδώ ακριβώς ισχύει: «όπου

βούηται θεός νικάται φύσεως τάξεις», και «θαυμαστός ο θεός εν τοις έργοις αυτού». Εδώ φουντώνει η πίστη στο θεό, τα μάτια βουρκώνουν από ιερή συγκίνηση. Και ο αμφιβάλλων, αποχωρεί σκεπτικός έστω. Ήδη πλήθη κόσμου καταφθάνουν από Μεσσηνία και Μεγαλόπολη μέσω Ίσαρι δια να θαυμάσουν το μνημείο και θαύμα της Πίστεως. Κάτω τρέχει το αγίασμα που διατηρείται όπως ο Αγιασμός. Η μνήμη της εορτάζεται την Α' Κυριακή του μηνός Σεπτεμβρίου.

Γ Ν Ω Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Α Σ

Το ενδιαφέρον σας για το δημοσίευμα σε προηγούμενο φύλλο αφιερωμένο στο σκαφίδι του δράκου, μας ενθάρρυνε να συνεχίσουμε γράφοντας για άλλα μέρη του χωριού μας που κατά τη γνώμη μας έχουν ενδιαφέρον.

Το οδοιπορικό μας περιλαμβάνει το Κεφαλόβρυσο, την Ποταμιά, την Ντιμονιάρη, τα Ρόγγια, τη Δαφνιά μέχρι το μύλο «τ' παπαφίλ'».

Ξεκινώντας απ' τη Μανωλιάσσα παίρνετε τον αυτοκι-

1994. Ο Γιώργος Α. Νάκος στο γιοφύρι «Δαιμονιάρη»

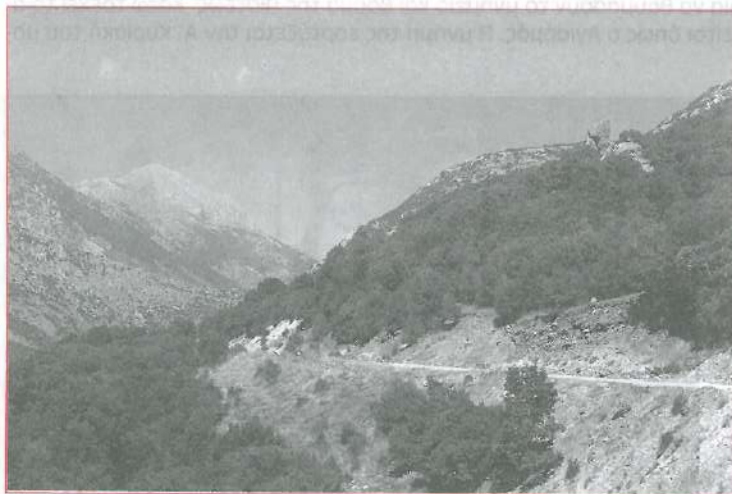
νητόδρομο προς Κεφαλόβρυσο. Περνάτε τη Γελαδόστρακα, τον Λάκο της Καστροσυκιάς, κατηφορίζετε στη Μπελντέρια και φθάνετε στο Κεφαλόβρυσο, στην πρώτη πηγή του Λούρου. Ο Όμηρος ονομάζει το Λούρο Σελλήει, που σημαίνει ποτάμι των Σελλών. Σκύψτε να πιείτε νεράκι να ξεδιψάσετε και χαλαρώστε για λίγο. Είστε στους πρόποδες της Ολύτσιας. Η ομηρική ονομασία της Ολύτσιας είναι Τόμαρος και προέρχεται από τις λέξεις Τομ(ές) - όρος.

Κοιτάζοντας προς νότο μπροστά σας απλώνεται η «Ποταμιά» όπως τη λέμε σήμερα ή χαράδρα του Κεφαλόβρυσου. Όπως μας λέει ο HAMMOND από δω περνούσε η «Ιερά Οδός» που οδηγούσε τους προσκυνητές από τον Αμβρακικό και τη Νότια Ελλάδα στο Μαντείο της Δωδώνης. Γεμίστε τα παπούτσια σας (απαραίτητος σύντροφος στις πορείες) και συνεχίστε τον αυτοκινητόδρομο νότια προς Θεριακήσι.

Ο δρόμος πάει σχεδόν παράλληλα με το ποτάμι και διασχίζει όλη την Ποταμιά.

Ύστερα από ενάμιση με δύο χιλιόμετρα διαδρομής η ποταμιά στενεύει. Εδώ θα αυξήσετε την προσοχή σας γιατί είστε κοντά στη «Ντιμονιάρη» κι αν δεν προσέξετε θα προσπεράσετε και... θα χάσετε.

Στα δεξιά σας υπάρχει δρομάκι που κατεβαίνει από τον αυτοκινητόδρομο, συνεχίζει σ' ένα διάδρομο που ορίζεται από συμπετρωμένους βράχους και καταλήγει στο παλιό γιοφύρι. Εδώ οι βράχοι έγειραν και δημιούργησαν φυσικό γιοφύρι για το πέρασμα των ανθρώπων. Το όνομα «Ντιμονιάρη» ή «Δαιμονιάρη» προέρχεται από το Δαίμονες όπως γράφει ο φίλος μας Τάκης Σιώζος από τους Μελιγγούς και όχι «θεογέφυρα» όπως ισχυρίζεται ο HAMMOND.

Διακρίνονται δεξιά, το δίδυμο σύμπλεγμα «Τσουρλωτό» και στο βάθος αριστερά η Ολύτσια.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΩΖΟΣ στο βιβλίο του «ΥΠΟΦΗΤΕΣ ΔΩΔΩΝΑΙΟΙ ΣΕΛΛΟΙ» γράφει:

Στο μέσο αυτής της χαράδρας το ρέμα καλύπτεται σε ένα σημείο από συμπλεκόμενους βράχους, σχηματίζοντας μια φυσική γέφυρα, που ο ΧΑΜΜΟΝΔ την αποκαλεί «θεογέφυρα». Κάτω από τους συμπετρωμένους βράχους της «θεογέφυρας» σχηματίζεται ένα βαθούλωμα γεμάτο νερό χωρίς «πάτο». Η μισή επιφάνεια αυτού του βαθούλωματος βρίσκεται κάτω από βράχους, ενώ πάντοτε η σκιά καλύπτει τα νερά του, ώστε να φαντάζει στον θεατή σαν «άπατο» χωρίς πάτο, σαν η κατοικία και η φωλιά των Δαιμόνων.

Γι' αυτό και ονομάζεται «Δαιμονιάρη» αυτό το σημείο και όχι «Θεογέφυρα» όπως ισχυρίζεται ο HAMMOND.

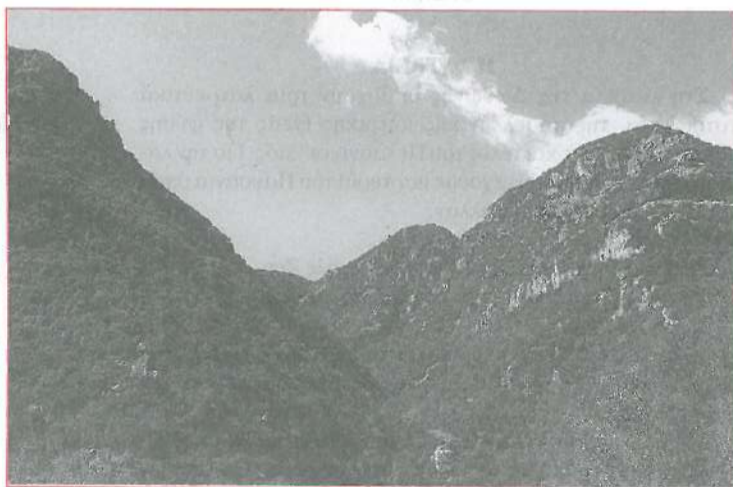
Καθρεφτιστείτε στα νερά της Βίρας Ντιμονιάρη (προσοχή μη γλυστρήσετε), τραβήξτε τις φωτογραφίες σας και περιεργαστείτε όλο τον χώρο.

Αν η επίσκεψή σας είναι απογευματινή, το βασίλεμα του ήλιου και το σούρουπο της νύχτας θα σας βάλουν για καλά στο κλίμα «Δαιμονιάρη» και εύκολα η φαντασία σας μέσα σ' αυτό το ιδανικό σκηνικό θα δημιουργήσει μοναδικές σκηνές. Η ατμόσφαιρα και το τοπίο σας προδιαθέτουν να δημιουργήσετε τη δική σας ιστορία.

Οι Μανωλιασσίτες διηγούνται πολλές ιστορίες που συνδέονται με τον χώρο αυτό (κυρίως με ξωτικά, ήχους κλαρίνου, φωτιές, παράξενα ζώομορφα όντα...).

Τελειώνοντας το παραμύθι παίρνετε πίσω το δρομάκι που οδηγεί στον αυτοκινητόδρομο και πάτε πάντα νότια.

Βρίσκεστε στη θέση «κοκοβέτσι». Στο αριστερό χέρι είναι οι μάντρες-στάνες την Μωκάτων (Γρηγόρη και Γιώργου) του Βασίλ' Τζόλα (Βασίλη-Γιωτάκη). Πίσω από τις μάντρες ορθώνονται πανύψηλοι βράχοι με περιέργα σχήματα και χρώματα.

Η Δαφνιά - ο λάκος της νύφης

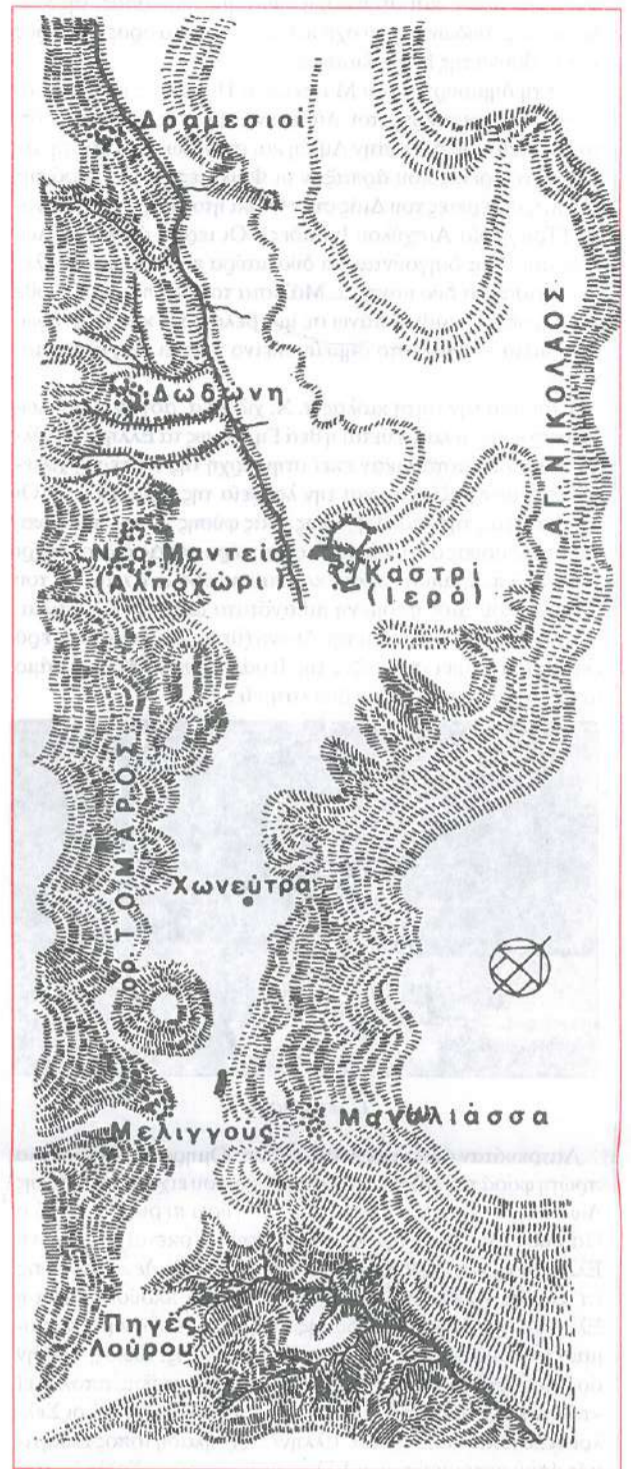
Το τοπίο είναι πανέμορφο, άγριο, επιβλητικό και δυσπρόσιτο.

Άγρια κάθετα βράχια οδηγούν στη βλάστηση, απότομες χαράδρες διαδέχονται ήρεμες πλαγιές. Η στενή κοιλάδα είναι γεμάτη με πουρνάρια, ζιλιενιές, γκορτσιές, φράζους, ιτιές και κουτσουπιές.

Στο κομμάτι της φύσης που το ανθρώπινο χέρι δεν έφτασε να κόψει την ομορφιά ή δεν έφτασε σε τέτοιο βαθμό να αλλοιώσει τον τόπο.

Ένα σωρό εικόνες προσφέρει απλόχερα το τοπίο. Μονοπάτια δύσβατα σας καλούν να τα περάσετε. Στο ύψος της στάνης του Γιώργου Μώκου. Κάτω από τον δρόμο στα διακόσια μέτρα κυλάει το ποτάμι. Κατεβαίνετε προσεκτικά και από το ξύλινο γιοφύρι που ανανέωσε ο θεός μου ο Τέλης, περνάτε απέναντι από το ποτάμι, στα Ρόγγια και τη «Μαυρησιόρη». Το ποτάμι σε πολύ λίγα σημεία περπατείται.

Οι θάμνοι, οι ιτιές και οι βατσουνιές έχουν καλύψει τις όχθες αλλά και το ποτάμι. Τούτο είναι μαρτυρία της απουσίας του ανθρώπου.

Χάρτης της κοιλάδας Δωδώνης (Σ. Λύκαρη)

Σεις όμως έχετε την ευκαιρία να γνωρίσετε τη γοητεία της άγιας φύσης και ν' αγγίξετε τ' αχνάρια του παρελθόντος.

Μετά το «Κοκοβέτσι» είναι τα «Ρόγγια» οι μάντρες-στάνες των Παλαίων. Απέναντι από το ποτάμι μέσα στα δέντρα δακρύνεται το σπίτι του Νάσιου-Μάρκου (ανεψιός της γιαγιάς μου Βασίλης Μάρκου).

Ο Νάσιος ζει στο Ρόγγια χειμώνα-καλοκαίρι, μόνο το πανηγύρι (15αύγουστο) ανεβαίνει στους Μελιγγούς.

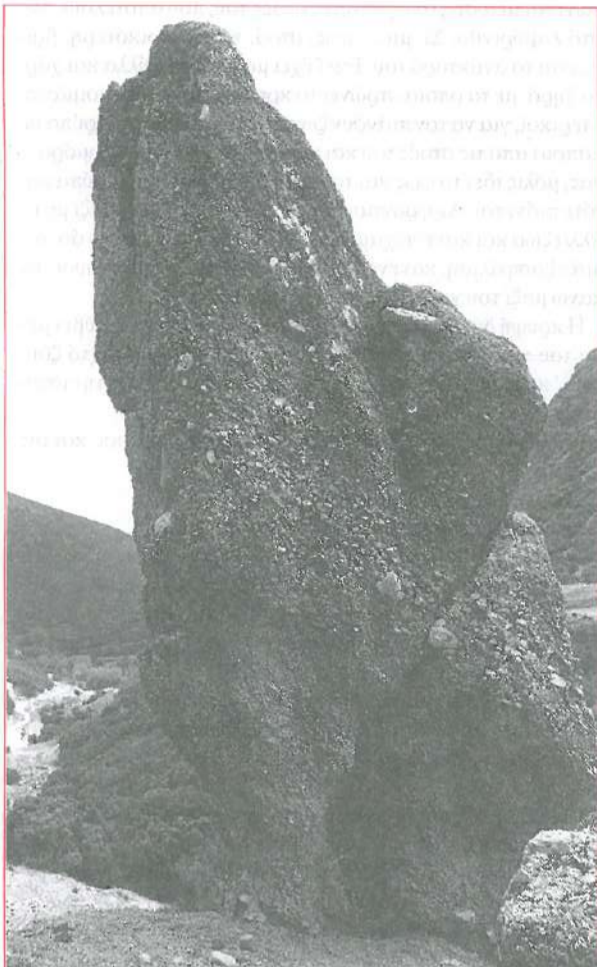
Συνεχίζετε τη διαδρομή σας στον αυτοκινητόδρομο ανάμεσα από τα κτήματα του Γιώργου Μπέλλου (Στραπάτσου), του Γιάννη Γιωτάκη (Γιάνν' Γκοτζιόλα), του Γιώργου Ίσκου (Κατσαδήμα) κ.ά.

Στο σημείο που τελειώνουν τα κτήματα στα δεξιά απέναντι από το ποτάμι βλέπετε τη Δαφνιά. Οι δύο λόφοι της σχηματίζουν τον «Λάκο της νύφης».

Η φωλιά του Νάσιου-Μάρκου

Τ Ο Ν Τ Ο Π Ο Μ Α Σ

«Το τσουρλωτό»

Όπως μας λένε οι μεγαλύτεροι στον λάκο αυτό ανταμώθηκαν δύο ψίκια, η μία νύφη έπεσε στο λάκο και ονομάστηκε «Λάκος της νύφης».

Από τότε λένε πως δεν κάνει να ανταμώνουν δυο νυφάδες...

Στη Δαφνιά έρχονται κάθε χρόνο οι νυφάδες της Μανωλιάσας να πάρουν δάφνη για τη γιορτή των Βαίων. Από δω οι μανάδες μας φόρτωναν τα ζώα με δάφνες, με προορισμό την αγορά των Ιωαννίνων.

Πάνω από το δρόμο στα αριστερά και μετά από πενήντα μέτρα περίπου μέσα στα πουρνάρια ξεπροβάλλουν «τα ψηλά λιθάκια» ή το «τσουρλωτό», όπως μου είπε ο μπάρμπα-Γιόργης (Γιώργος Δ. Νάκος, ο μεγαλύτερος στα χρόνια σήμερα στη Μανωλιάσσα). Αφήνετε τον δρόμο και κινείστε προς το «Τσουρλωτό». Βγαίνετε στο

ξέφωτο και χωρίς να καταλάβετε είστε δίπλα στο δίδυμο σύμπλεγμα.

Παραδίπλα υπάρχουν και άλλοι συμπετρωμένοι βράχοι που σχηματίζουν σπηλιά (καταφύγιο των τσοπάνηδων κατά τον μπαρμπα-Γιόρη).

Οι τεράστιοι όγκοι από Χαλίκι είναι ένα εντυπωσιακά σπάνιο φαινόμενο οι οποίοι ξεπροβάλλουν από τη γη, ανάμεσα σε βελανιδιές, σκόρπιοι μέσα στη Ρεματιά.

Το πως σχηματίστηκαν και πως διατηρούνται οι χαλίκινοι όγκοι, είναι ένα από τα ερωτήματα που γεννά ο χώρος.

Περισσότερο εντυπωσιακό είναι το δίδυμο σύμπλεγμα που στέκεται αγκαλιά στηριγμένο σε δύο πολύ λεπτά για τον όγκο τους πόδια. Το μέγεθος και η ισορροπία του «Τσουρλωτού» προκαλούν δέος και θαυμασμό στον απλό επισκέπτη. Οι όγκοι αυτοί, όπως και στη θέση «Ντιμονιάρη» πρέπει να δημιουργήθηκαν από διάβρωση σε διάστημα πολλών χρόνων.

Τα συστατικά τους είναι άμμος, χαλίκια, κροκάλες, άργιλος μικρής συνεκτικότητας. Πιθανή συγκολλητική ύλη είναι τα οξειδία του σιδήρου και το διοξείδιο του πυριτίου, αλλού το νερό απομάκρυνε κι αλλού ανέμειξε και στερέωσε τα στοιχεία αυτά. Η ιδιαιτερότητα των συστατικών του εδάφους έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο. Είναι δύσκολο να προσδιοριστεί η ηλικία τους.

Από το «Τσουρλωτό» κατεβαίνετε στο ποτάμι που κυλάει κάτω από το δρόμο.

Περπατάτε μέσα στο ποτάμι (καλό είναι να κρατάτε ένα ξύλο για στηρίγματα), ψάξτε για καβούρια κι αν τολμάτε μπορείτε να κάνετε και μπάνιο στις βύρες που θα βρείτε πιο πάνω ή πιο κάτω.

Αν είστε τυχεροί, μπορεί να συναντήσετε στο ποτάμι τον Κώστα Γιόρη με τα παιδιά του να κατεβάζουν τα ζωντανά για πότισμα.

Ο Κώστα-Γιόρης, ο Νασιο-Μάρκος και ο θεός μου ο Τέλης, είναι οι τελευταίοι που δίνουν ζωή στην κοιλάδα.

Είναι οι μόνοι που ξέρουν αυτόν τον τόπο καλύτερα απ' όλους. Έγιναν ένα με τις πέτρες και τα βράχια, τα δέντρα και το ποτάμι, τις μπόρες και τους κεραυνούς, τον ήλιο και το φεγγάρι ακόμα και με αυτά τα ξωτικά.

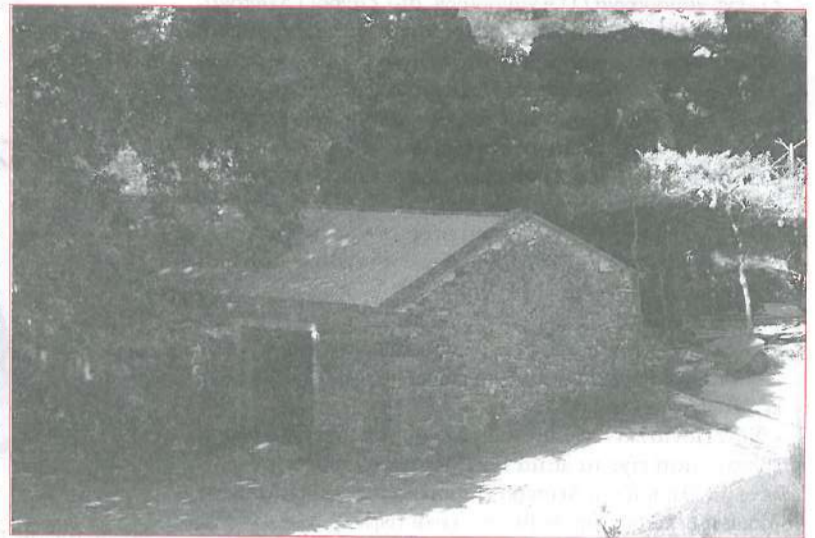
Μπορείτε να περπατήσετε νότια προς Θεριακήσι και στα πεντακόσια μέτρα περίπου θα βρείτε το μοναδικό

νερόμυλο στην περιοχή.

Για τους μεγαλύτερους, αυτός είναι ο μύλος του «Παπαφίλ'».

Ο μύλος αναστηλώθηκε και λειτουργεί μέχρι σήμερα από κάποιον Θεριακήσιώτη.

Αν σας ενδιαφέρει η λειτουργία του μύλου βάλτε το νερό στ' αυλάκι ή μπορείτε να πλύνετε τις βελέντζες που σας έδωσε η γιαγιά σας.

Ο νερόμυλος «τ' παπαφίλ'»

Αν κάνατε κουμάντο για φαγητό ρίξτε το καρπούζι στο νερό και με το ψωμί και το τυρί της γιαγιάς θα φάτε αρχοντικά.

Τι λένε τα κουράγια σας;

Αν το λέει η καρδιά σας εξερευνηστε την περιοχή, παίξτε στο ποτάμι, μαζέψτε ρίγανη και φασκομήλο.

Αν λιγοψυχήσατε κάντε χρήση του κινητού σας και έφθασε ο φίλος με το VITARA.

Εδώ σ' αυτόν τον τόπο (Ποταμιά, Γρουνότριπες, Ντιμονιάρη, Κουβέτια, Ρόγγια και Δαφνιά) ζούσαν χειμώνα και καλοκαίρι πολλοί Μανωλιασσίτες.

Τα παιδιά ξεχύνονταν στις πλαγιές, οι μανάδες σάλιζαν τα χωράφια τραγουδώντας, οι πέρδικες γλυκολούσαν στα πλάγια, τ' αηδόνια στις φυλλωσιές υμνούσαν την αρμονία της φύσης και τα κοράκια γύρευαν φωλιές στις τρύπες των βράχων.

Όλα αυτά ήταν ένα παραμύθι, αν θέλετε και σεις να το ζήσετε, δεν έχετε παρά να πάρετε το δισάκι σας στον ώμο, μια γκλίτσα στο χέρι και να κατηφορίσετε.

Καλή περιπέτεια!

ΠΑΣΧΑ 2005 ΣΤΗ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Παρασκευή 26 Απριλίου 2005. Το πρωί με την ακολουθία της Αποκαθήλωσης τα κορίτσια του χωριού μας με την Βούλα Χρόνη στόλισαν τον Επιτάφιο, είναι ευχής έργο που τα λίγα κορίτσια που έμειναν στο χωριό μας τηρούν με ευλάβεια τα πατροπαραδοτα ήθη και έθιμα.

Τα ίδια παιδιά το βράδυ έβαλλαν τον Επιτάφιο Θρήνο μαζί με τους Αλέξη Γούση, Λευτέρη Κολιό, Κώστα Ε. Γιατάκη με την σύζυγό του Βάσω, Βούλα Χρόνη και πολλούς άλλους. Ακολούθησε η Περιφορά του Επιτάφιου γύρω από την εκκλησία.

Ανάσταση: Όλο το χωριό ψάλλει το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ και εύχονται αλλήλους τα μίση και οι διαφορές ξεχνιούνται και όλοι μεταφέρουν στα σπίτια τους το άγιο φως και το μήνυμα της Ανάστασης του ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

Το βράδυ της Κυριακής στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, ο Νίκος είχε κλείσει το παραδοσιακό συγκρότημα του Γιώργου Μπέλλου, με ηπειρώτικα τραγούδια, το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Πραγματικά ήταν όμορφες οι στιγμές για κάποιον που είχε να γιορτάσει τις άγιες αυτές ημέρες στο Χωριό του 40 και πλέον χρόνια. Χριστός Ανέστη χωριανοί και του χρόνου.

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Ο χαμόραγγας είναι ένα μικρό ζουδι της γης, μικρό ίσα με ένα μεγαλούτσικο ποντίκι, με πολύ μαλακό, σα βελούδο μαλλί. Ζει μέσα στη γη και δε βγαίνει στο φως της ημέρας, παρά μόνον για λίγες στιγμές, κι αμέσως χώνεται πάλι στο χώμα. Στη γη γεννιέται, στη γη δουλεύει, τρώει, πολλαπλασιάζεται και στη γη πεθαίνει. Αυτή την εικόνα έχουν υπ' όψει τους όσοι λένε ότι «ζουν σαν ασπάλακες» γι' αυτούς που μένουν σε υπόγεια, στο χώμα και χωρίς ήλιο.

Κανένα άλλο από τα ζουδια δεν έχει τόσα ονόματα. Είναι γνωστό στην Ελλάδα γενικά ως τυφλοπόντικο. Στα Γιάννινα το λένε χαμόραγγα (1) ή χαμοράγγι, στο Ζαγόρι (Λεφτοκαρυά) σιαμόραγγα, στην Κλεισούρα της Φιλιππιάδας χαμόραμγκα (2) ή χαμορμήγκι, και στο Παγώνι «Κουφό». Θα υπάρχουν κι άλλες ονομασίες Ηπειρωτικές κατά τόπους, γιατί το τυφλοπόντικο βρίσκεται παντού και τραβάει την προσοχή του αγρότη με την παράξενη ζωή του.

Είναι όμως τυφλό το ζουδι αυτό, για να το λεν τυφλοπόντικο;

Ένα χαμοράγγι έλεγε κάποια μέρα στη μάνα του, ότι έβλεπε. Η μάνα του για να το δοκιμάσει, του δίνει ένα κομμάτι θυμαμά και το ρωτάει:

- Τι είναι αυτό;

- Κατ' καρ' (πετραδάκι), αποκρίθηκε το μικρό.

- Μπα, χαλασιάμ, δε φτάν' που δε γλέπεις, μόν' δε μυρίεις κι' όλας!, του είπε η μάνα.

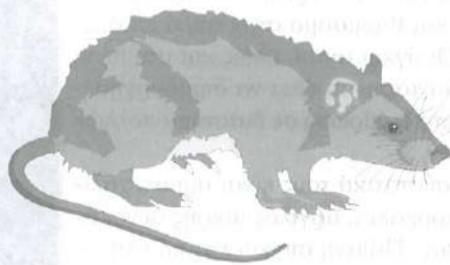
Στον Πόντο λένε πως ήταν μια εποχή, που το τυφλοπόντικο έβλεπε, γιατί είχε τα μάτια του. Μα σαν άκουσε κάποτε να λένε ότι πλησιάζει η Δευτέρα Παρουσία τυφλώθηκε από τον τρόπο του, κι από τότε δε βλέπει, είναι τυφλό.

Κι όμως, δεν είναι χωρίς μάτια. Τα μάτια του είναι μικρούτσικα σα γυάλινες χανδρίτσες μαύρες, χωστά και κρυμμένα ανάμεσα στα μεταξένια του μαλλιά. Και δε σφαλίζονται μόνο με τα βλέφαρα, αλλά και αποτραβιούνται βαθειά μέσα στις κόγχες τους, όταν χρειάζεται, έτσι που δεν φαίνονται καθόλου. (3) Αλλά και τι να κάνει τα μάτια μέσα στα σκοτεινά μπουντρούμια, που κατασκευάζει σαν ο καλύτερος αρχιτέκτονας; Εκεί και τα αυτιά του ακόμα θα γιόμζαν από χώματα, αν η σοφή η φύσις δε φρόντιζε να του τα σκεπάζει, όταν αυτός σκάβει, με δυο μικρές μεμβράνες. Απ' αυτού οι Παγωνήσιοι τον έβγαλαν «κουφό». Κι όμως έπεσαν όξω, γιατί όχι μόνο ακούει, αλλά και... βλέπει με τα αυτιά του.

Η ζωή του. Γιατί σκάβει. Τρεις υπομονητικοί επιστήμονες βάλθηκαν να εξετάσουν κάποτε την όραση και την ακοή του τυφλοπόντικου. Ύστερα από πειράματα, που κράτησαν μήνες, βρήκαν ότι το ζώο αυτό έχει στ' αυτιά του ένα σύστημα ανάλογο με το ραντάρ, με το οποίο συλλαμβάνει ηχητικά κύματα, που ο άνθρωπος δεν ημπορεί να αντιληφθεί. Αυτά τα κύματα είναι που το καθοδηγούν και βρίσκει τον δρόμο και τη φωλιά του στο σκοτάδι. Τα πειράματα έγιναν σε σκοτεινούς λαβύρινθους, όπου τα χαμοράγγια εύρισκαν πάντα το

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

Ο ΧΑΜΟΡΑΓΚΑΣ (τυφλοπόντικο)

δρόμο τους με την ακοή. Όταν τους βούλωναν τ' αυτιά, γύριζαν, σα χαμένα, εδώ κι εκεί.

Με τ' αυτιά λουπόν βλέπει, όταν σκάβει τη γη και κάνει τις στοές του. Κάνει την αρχή με τη σουβλερή του μύτη (ρύγχος), που τη χρησιμοποιεί για σφήνα, κι ύστερα βάνει σ' ενέργεια τα νύχια, που είναι σαν κασμαδάκια. Αυτά σκάβουν, και τα πιανά του ύστερα τα χρησιμοποιεί για φτυαράκια, με τα οποία πετάει το χώμα έξω. Έτσι γίνονται οι χαμοραγγιές, δηλαδή οι μικροί σωροί με χώμα απάνω από την τρύπα του, που βλέπουμε στα περιβόλια και τα χωράφια, όταν τύχει χαμόραγγας μέσα.

Αλλά γιατί σκάβει; Πολλοί κηπουροί πιστεύουν, πως ψάχνει να βρει τις ρίζες από τα σπατάγια να τις φάει. Κάθε άλλο. Το τυφλοπόντικο είναι ζώο εντομοφάγο. Τρώει σκουλήκια και σκαθάκια. Φτάνοντας όμως τις στοές του, για να βρει τα σκαθάκια μέσα στο χώμα, κουφώνει άθελα από κάτω τις ρίζες των φυτών, τα οποία και μαραίνονται σε λίγο. Στα φυτώρια, μάλιστα, «στις φυταριές» των μποστανιών στα Γιάννινα, κάνει μεγαλύτερες ζημιές. Γι' αυτό οι μποσταντζήδες εκεί παραχώνουν καλαμάκια για να του φράξουν το δρόμο. Οι μεγαλύτεροι εχθροί του χαμόραγγα είναι οι αλεπούδες,

οι κουκουβάγιες, τα λελέκια και τα κοράκια. Για να γλιτώσει χώνεται μέσα στις αναρίθμητες στοές του, που αποτελούν σωστό λαβύρινθο. Σε μια, όμως, στοά, την κεντρικότερη, βρίσκεται το ανάκτορό του. Εκεί έχει μαζωμένα φύλλα και χόρτα ξηρά, με τα οποία στρώνει το κρεβατάκι του και κοιμάται. Μερικοί, για να τον πιάνουν ζωντανό, ανοίγουν μια τρύπα σε κάποια από τις στοές του και χύνουν μέσα νερό. Ο χαμόραγγας, μόλις ιδεί το φως και το νερό, τρέχει κατά την τρύπα και τότε πιάνεται. Δε φρόντισα να έχω στον κήπο μου, μαζί με τα άλλα ζώα και κανένα χαμόραγγα, γιατί καταλαβαίνω ότι καμιά εξασφάλιση, κανένα «συμβόλαιο», δε θα ημπορούσα να κάνω μαζί του για την ασφάλεια των φυτών.

Η κρυφή δύναμή του. Για τη μεγάλη δύναμη που κρύβει μέσα του το τυφλοπόντικο, αυτό το «κρυφό και θαυμαστό ζουζουλ' κός», όπως λένε στην Ήπειρο, μολογάνε τούτη την ιστορία;

Μια φορά το ποντίκι πήγε κι αντάμωσε τη θάλασσα και της είπε:

- Καλημέρα, κυρά!

- Καλώς το ποντίκι! Είπε εκείνη, πως από δω;

- Να, οι γάτες με κυνηγούν, οι Ξυλογάτες (φράγκες) με πιάνουν, της είπε, κι όλος ο κόσμος με μένα τάχει βάλει. Αποφάσισα, λοιπόν, να πιαστώ από μεγάλο σόι. Έμαθα πως εσύ, με το πολύ νερό, είσαι το δυνατότερο στοιχείο, κι έρχομαι να σε κάω γυναίκα μου.

- Εγώ, ποντίκι μου, το δυνατότερο; Εγώ μπορώ να έχω ησυχία και να ιδώ Θεού πρόσωπο, άμα θυμώσει ο Άνεμος; Με κάνει αυτό το ανήμερο θηρίο και χορεύω στο ταψί μερόνυχτα...

- Ωστε, ο Άνεμος λες να είναι το δυνατότερο;

- Αμ, ποιος άλλος; Ποντίκι μου!

- Το ποντίκι δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει, πάει και βρίζει τον Άνεμο.

- Έμαθα πως είσαι το δυνατότερο στοιχείο, κυρ' Άνεμε, του λέει.

- Ποιος το λέει αυτό, παιδί μου; Εγώ δυνατό στοιχείο; Εγώ, ξεριζώνω τίποτα παληόδεντρα, πνίγω κανένα καΐκι, αλλ' άμα γγίξω στο Βουνό σπάζω τα μούτρα μου και γυρίζω πίσω.

- Μπα! Έκανε το ποντίκι και ξεκίνησε για το Βουνό, για το Μιτσικέλι των Γιαννίνων, σαν να πούμπε.

- Καλημέρα, Μιτσικέλι μου! Μου είπαν πως είσαι το δυνατότερο στοιχείο. Γινόμαστε δικοί;

Εγώ δυνατό; ποντίκι μου. Μήνα ξερω, αν θα είμαι αύριο όρθιο ή θα κατακυλιώ μέσα στη λίμνη; Ορίζω εγώ ζωή από το Κρυφοπόντικο, απ' αυτόν τον παλιοχαμόραγγα, που μου τρώει μέρα νύχτα τα σωθικά μου; Το ποντίκι βλέποντας, πως το Κρυφοπόντικο ήταν στ' αλήθεια το δυνατότερο στοιχείο το βρήκε και το πήρε γυναίκα.

Συνεχίζεται

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΙΜΟΛΗΨΙΑ

18 Αυγούστου

5-9 μ.μ. Δημοτικό Σχολείο Μανωλιάσσας

Η Αδελφότητα Μανωλιασσιτών Αθηνών σε συνεργασία με το τοπικό συμβούλιο Δ.Δ. Μανωλιάσσας και τον πολιτιστικό σύλλογο σας ανακοινώνουν ότι στις 18 Αυγούστου 2005 ημέρα Πέμπτη και ώρα 5-9 μ.μ. διοργανώνουν αιμοληψία για την ενίσχυση της ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ. Καθούνται όλοι οι Μανωλιασσιτίτες να δώσουν το παρών σε αυτό το κάθε-σμα ζωής.

ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

Γίν'καν κι τα π'λιά, να φαν την κλωσαριά!

Πέρσ' έκλασ' κι φέτο βρώμ'σι'.

Μι πουρδές αυγά δεν βράζουνη.

Κεί π' δε φτάν'ς μην απλών'ς.

Κάηκ' η βάβω στο κουρκούπι Φυσάει κι του γιαουρτι.

Κόμπους απ' λυέπι μι τα χέρια, Γιατί βάν'ς τα δόντια σ';

Χέσ'κι η φουράδα στ' αλών'.

Πίν' η κότα νιρό, κ'τά-ει κι τουν ουρανό.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

- Όλοι το 'χουμε φάει, ούτε ωμό ούτε μαγειρεμένο. Τι είναι;
- Όταν πίνει νερό φοβάει. Τι είναι;
- Όταν βλέπω δεν το βλέπω όταν δε βλέπω το βλέπω. Τι είναι;
- Ασημένια φοράδα πολλές ουρές αλλάζει. Τι είναι;
- Πέντε κεφάλια, τέσσερις αναπνέουν, χέρια και πόδια είναι και νύχια εκατό. Τι είναι;
- Ξύλο σαν φάω τρέφομαι, σαν πω νερό πεθαίνω. Τι είναι;

Απαντήσεις

1. Το ξύλο
2. Η φωτιά
3. Το όνειρο
4. Η βελόνα
5. Ο πεθαμένος
6. Η φωτιά

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΙΑ

Τρέμω για το κοράκι σου που είναι ψηλό σα σίγμα εγώ θα πάω να κρεμαστώ να 'χεις εσύ το κοράκι.

Τριανταφυλλένο πρόσωπο και γέλια με παιχνίδια ας έπεφτα στο στομάχι σου κι ας μ' έτρωγαν τα φίδια.

Ωρα την ώρα καρτερώ να τσουκτανίσει η πόρτα να μπει κορμί ν' αγελικό πως έμπαινε και πρώτα.

Χαλασιά κι άλλοι σε μένα πάνω κι έρχομαι για σένα.

Σε φίλησα σε τσίμπησα, στον πύργο τις γλινκάδες κι αν σε φιλήσει άλλος κανείς δεν έχει νοστιμάδες.

Ντέρι δεν είχα στην καρδιά κι απόχτησα μαράζι του καραβιού την άγκυρα να ρίξεις δεν το βγάξεις.

Αν δε σε κάνω να 'ρχεσαι φράγκος με το καπέλο, να τσουκτανάς την πόρτα μου κι εγώ να μη σε θέλω.

καφέ - μονακό μελεδοπελέο

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 - ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΤΗΛ. 5560418

ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μονοπώλιο

Λίγα απ' όλα ... για όλα

Αγαπητοί συγχωριανοί Φίλες και φίλοι γεια σας.

Παρ' όλη την πίεση του χρόνου, του φόρτου εργασίας και των άλλων υποχρεώσεων, η δύναμη του θέλω, η αγάπη για τη Μανωλιάσσα και τους Μανωλιασσίτες με φέρνει πάλι εδώ κοντά σας.

☞ Λς ξεκινήσουμε με την Πασχαλιά. Πολλοί Μανωλιασσίτες και φίλοι κατέκλυσαν τη Μανωλιάσσα Μεγαλο-Παράσκευο και Πασχαλιά για να περάσουν τις αγίες μέρες στον τόπο τους, κοντά στους δικούς τους.

Η Μανωλιάσσα ήταν καταπράσινη, πρασίνιζαν κι οι πέτρες. Χλόιζε η γης απ' άκρη σ' άκρη. Οι παπαρούνες, οι μαργαρίτες και τ' άλλα αγριολούλουδα κοσμούσαν το καταπράσινο χαλί. Τα σπουργίτια τιτίβιζαν πάνω στις στέγες των σπιτιών. Τα χελιδόνια σπιάθιζαν στον αέρα και τα λίγα κοπάδια ήταν σκόρπια στις ραχούλες. Όσοι βρέθηκαν στη Μανωλιάσσα ζωντάνεψαν μαζί με τη φύση, ξανάνιωσαν... οι τυχεροί!

☞ Ένα ακόμη ξεκκλήσι προστέθηκε στις προσευχές μας αφιερωμένο στην Αγία Τριάδα.

Εδώ και 4 χρόνια μετά την ολοκλήρωση των εργασιών για την αναστήλωση του παλιού Αι-Λια, ο ναός επαναλειτουργεί κανονικά στη μνήμη του (20 Ιουλίου) αγίου.

Έτσι από φέτος το εκκλησάκι δίπλα στις κεραίες λέγεται «Αγία-Τριάς» και οι Μανωλιασσίτες θ' ανεβαίνουν στο βουνό δύο φορές το χρόνο για λειτουργία.

Στις 20 Ιουνίου 2005 έγινε η πρώτη λειτουργία προς τιμήν της Αγίας Τριάδος.

Τη λειτουργία παρακολούθησαν περίπου 30 άτομα. Ευχή μας να γιορτάζεται και η Αγία Τριάδα όπως και ο Αι-Λιας πανηγυρικά.

Τα έξοδα για την ιστόρηση της εικόνας της Αγίας Τριάδος που τοποθετήθηκε στο τέμπλο ανέλαβε ο πάντα πρόθυμος να προσφέρει στην εκκλησία, Θεολόγος Δ. Μπέλλος. Η Αγία Τριάδα να φυλάει αυτόν, την οικογένειά του και όλους τους Μανωλιασσίτες.

☞ Απαντώντας στα ερωτήματά σας για το θέμα της διάνοιξης του δρόμου Μανωλιάσσας-Αμπελείας, ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Αλέξιος Γούσης μας πληροφόρησε ότι η δημοπρασία έγινε και ανάδοχος του έργου είναι ο κ. Γιαννακάς.

Το έργο δεν έχει ακόμα ξεκινήσει ούτε είναι γνωστό πότε ακριβώς θ' αρχίσουν οι εργασίες. Η μελέτη για το ως άνω έργο δεν είναι γνωστή. Ελπίζουμε οι εργασίες να γίν-

νουν σε όλο το μήκος του δρόμου και όχι μπαλώματα ώστε να γίνει ασφαλέστερη η οδήγηση.

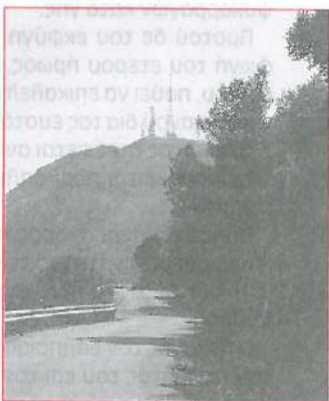
Είναι γνωστό ότι έχουμε ξεθαρρέψει ανέβα-κατέβα χωρίς να υπολογίζουμε τίποτα.

Αυτό δε σημαίνει ότι κατά καιρούς δεν προέκυψαν προβλήματα, ευτυχώς όμως χωρίς να θρηνήσουμε θύματα. Πολλοί φίλοι μας ενώ επισκέφθηκαν το χωριό μας και έμειναν με τις καλύτερες εντυπώσεις, δυσκολεύονται να ξανάρθουν, εξ αιτίας του δρόμου.

Η διάνοιξη του δρόμου Μανωλιάσσας Αμπελείας συμπεριλαμβανόταν στο πρόγραμμα όλων των υποψηφίων δημοτικών συνδυασμών και στις δύο δημοτικές εκλογές χαρακτηριζόταν ως έργο πρωταρχικής σημασίας.

Η ολοκλήρωση του έργου θα ανακουφίσει τους Μανωλιασσίτες, θα συμβάλει στην ασφαλή οδήγηση καθώς και στην προσέλκυση επισκεπτών στη Μανωλιάσσα. Επίσης, θα βοηθήσει στην προβολή και την ανάπτυξη της.

Ελπίζουμε στο επόμενο φύλλο να σας ενημερώσουμε καλύτερα εφόσον ο δήμος μας αποστείλει τη μελέτη και όλα τα στοιχεία που αφορούν το έργο.

← Ο δρόμος στη θέση «μαντένια» με φόντο τον Αι-Λια. Ένα από τα δύσκολα σημεία του δρόμου.

☞ Μια νέα δραστηριότητα

ανέπτυξε στο χωριό ο συγχωριανός μας Κώστας Ι. Γιώτακης.

Ο Κώστας πριν από δύο δεκαετίες περίπου παρέλαβε το καφενείο από τον πατέρα του τον μπαρμπα-Γιάννη. Σα νέος έδωσε άλλη πνοή στο μαγαζί, επεκτάθηκε και κάλυψε περισσότερες ανάγκες των Μανωλιασσιτών.

Σήμερα έρχεται να καλύψει ένα ακόμα κενό με ρόλο εκείνο του μανάβη. Με το κλειστό φορτηγάκι γυρίζει όλα τα σπίτια του χωριού προσφέροντας στους συγχωριανούς μας ειδη μαναβικής.

Οι Μανωλιασσίτες όπως ήταν αναμενόμενο με χαρά δέχτηκαν και αγκάλιασαν τη νέα δραστηριότητα.

Οι πληροφορίες μας λένε πως τα προϊόντα του είναι φρέσκα και τα προσφέρει σε καλές τιμές, συγκριτικά με τους άλλους μανάβηδες που κινούνται στη Μανωλιάσσα.

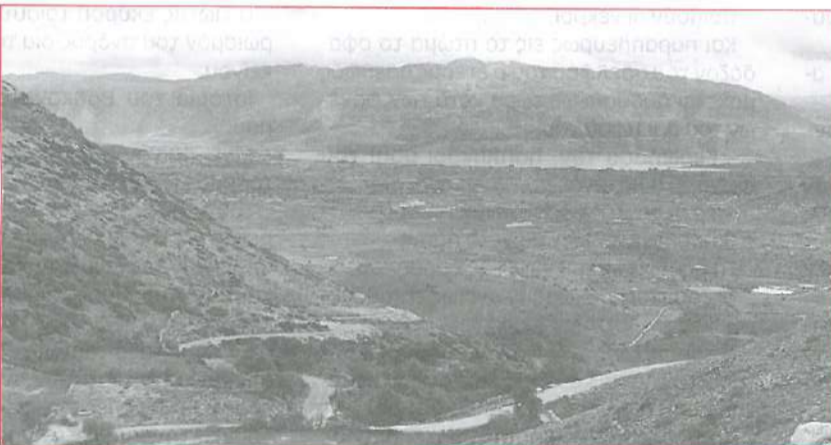
Με τα σημερινά δεδομένα στα χωριά η δραστηριότητα αυτή θεωρείται λειτουργήμα.

Κώστα καλές δουλειές!

☞ Πολλές φορές η στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ» της εφημερίδας μας παρουσιάζει ελλείψεις και τούτο δημιουργεί παρεξηγήσεις.

Πρόθεσή μας είναι να γράφουμε τα πάντα, γι' αυτό σας παρακαλούμε να μας ενημερώνετε προφορικά, γραπτά ή τηλεφωνικά για να καλύπτονται όλα τα κενά.

☞ Επίσης σας ανακοινώσουμε για άλλη μια φορά πως περιμένουμε τη συνεργασία σας, για όποιο θέμα θέλετε να εμπλουτίσετε την ύλη της εφημερίδας. Η πολυφωνία και η ποικιλία θεμάτων θα δώσουν άλλη διάσταση «στ' αχνάρια» μας.

Θεωρώ δεδομένο ότι μεταξύ των άλλων, η πρώτη σας επιλογή τον Αύγουστο θα είναι η Μανωλιάσσα. Καλό καλοκαίρι και καλή αντάμωση

Ο Παλιός

← Ο αυχένος «του βριού» με τις στροφές στη θέση «μπιτσούρια» ο κάμπος και η λίμνη των Ιωαννίνων με φόντο το Μιτσικέλι.

Ματιές στο παρελθόν

Γυρίζοντας στο παρελθόν τη δεύτερη μέρα της Πασχαλιάς στο μεσοχώρι γιορταζόταν ο Αι-Γιώργης. Έχει μείνει απλώς νοσταλγική ανάμνηση.

Παλιά φωτογραφία σε κακή κατάσταση, δύσκολα ξεχωρίζουν τα πρόσωπα.

Αυτοί που χορεύουν μοιάζουν για Γουσαίοι...

Στο κούρδισμα του γραμμοφώνου μάλλον κάποιος απ' τους Παλλαιούς. Ζητάμε τη βοήθεια απ' όσους γνωρίζουν ή και θυμούνται κάποιο πρόσωπο.

ΛΑΖΑΡΟΣ

2005

Ζαχαρίας Χρόνης, Ηλίας Γούσης, Παπα-Κώστας, Νίκος Παπαθανασίου, Αλέξιος Γούσης και Φωτεινή Μπέλλου.